

Topfa

5079 / 1970

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОНС И ОК НА ОТЕЧЕСТВЕННИЯ ФРОНТ

**ПРЕЛОМ В СПЕЦИАЛИЗАЦИЯТА И КОНЦЕНТРАЦИЯТА НА ПРОИЗВОДСТВОТО,
ПО-НАТАТЪШНА ИНТЕНЗИФИКАЦИЯ НА ВСИЧКИ ОТРАСЛИ**

секретар на Градския комитет на БКП Григор Евтимов. Бяха посочени основните моменти от живота и борбите на партийната организация, видните жертви, които даде тя през нелегалния период: в борбата против капитализма и фашизма, в борбата за уста новяване на народо-демократичната власт и построяване те на социализма. Подчергана беше ръководната и организаторската роля на партийната организация в района, с помощта на която са създадени партийни организации в Караниш, Иванча, Обединение, Климентово, Раданово и други ги селища. Една от най-светлите страници в историята на организацията е районният митинг, състоял се през 1931 година, когато тук е бил на

Илия АНГЕЛСКИ

Илия АНГЕЛСКИ

национално строително управление. Захва да изпълни годишната си задача над 100 процента. С това се постига ръст на общия обем строителството над 20 на сто или около 1968 г., в това число 13 сто за жилищното строителство. Полобена е работата на козовите обекти. Независимо това, че срочно бяха въведени в действие редица важни предприятия, културно-битови и жилищни сгради по вина на строителите, които не са свършили работата си. С плана за 1970 година задължително на транспортните предприятия се увеличават от 5 до 12 на сто. Това изисква паричните и стопанските ръководства да проявяват по-голяма принципна твърдост и усилия по решение на проблемите и внедряването на техническия прогрес. Под ръководството на ОНС трябва да се разработят грижливо въпросите

(Следва на 4-та стр.)

ЖУРИТО за одобряване
ворбите на художниците-са-
модейци от страната за нацио-
налната изложба на художни-
ците-самодейци, заседавало
във Велико Търново, под пред-
седателството на професор
Преслав Кършовски, чичо на

(Следва на 4-стр.)

НИКОЛИ ХАН

Музеят на Възраждането е разположен в известния по своята архитектура хан на Хаджи Николи. През 1858 г. уста Колю Фичето построи този хан за нуждите на разрасналата се търговия на търновския търговец.

Ханът е издигнат върху полегат скалист терен. Строежът е от камък, а прозорците са с железни решетки и капаци. В каменните стени на хана са били складираните скъпи манифактурни стоки, доставяни от Западна Европа, Далечния и Близкия изток, както и произведения на търновските занаятчии. Тук по време на търговията от цялата страна са избирани, закупувани и продавали стоки.

Ханът се състои от две успоредни постройки. Лицевата е разположена на самата улична линия и е едноетажна. В дъното на двора се издига самият хан, състоящ се от приземие и два етажа, обградени на скалистия хълм така, че от горната улица се влиза направо в третия етаж.

В двата горни етажа пред стаята има аркадни, открити откън коридори, заемащи цялото протежение на всеки етаж. Отпред аркадните галерии са оформени с елегантни, леки каменни колони.

Този хан е ценен архитектурен и исторически паметник на културата и е гордост за Велико Търново.

МУЗЕИ НА ВЪЗРАЖДАНЕТО

Във Велико Търново е създаден музей на Възраждането. Неговата експозиция е подредена в уникалния архитектурен паметник — Николи хан, издигнат от народния майстор Колю Фичето.

В продължение на шест години сградата е реставрирана от Института за паметници на културата. Тематичният план на музейната експозиция е съставен от н. с. Тодорка Драганова от Окръжния исторически музей и реализирана от художника-проектант Иван Радев.

В първия етаж на хана и в едноетажната постройка, която се намира пред хана, е показано развитието на занаятите във Велико-търновския край през епохата на Възраждането.

Във втория етаж са подредени експонати, които говорят за материалната култура в епохата на Възраждането — женски и мъжки носии. Тук е подредена градска стая от 19 век, чийто интериор — таван, долап, джамал, са пресъздадени по образци, взети от Велико Търново, Арбанаси, Лясковец и Елена. Показана е домашна уредба на селски къщи от Велико-търновския край.

В третия етаж чрез много предмети и фотоснимки е пресъздадена борбата за църковна независимост и национална свобода — въстанията във Велико-търновския край — на Тодор Балана, на княз Ростислав Страшимирович, на вдовците Мара, Велчовата завера, Дяло Николовото и хаджи Ставревата буна, Априлското въстание, Освободителната руско-турска война.

Борба за независимост

В раздела, показващ борбите на нашия народ против духовно и политическото робство, широкото място е отделено на важната роля, която играе Велико-търновският край.

Години наред будното насе-

ление е водило борба с гръцките владци. На това дело са посветили значителна част от живота си такива видни българи, като Петко Рачов Славейков, Неофит Бозвели, Иларион Макариополски, Хаджи Николи. Борбата за независимост се е водела и чрез просветата. В Свищов през 1815 година Емануил Васкидович създава единно-българско училище. Във Велико Търново през 1822 г. отец Зотик открива в Ламбриновата къща килийно училище. В редица градове се създават килийни училища. В Габрово през 1835 г., по почин на Васил Априлов, вече работи и българско взаимно училище.

Важен момент в развитието на просветата е създаването на първото класно училище — „Даскалоливницата“ в гр. Елена. На този факт е отделено съществено внимание в експозицията.

С развитието на училищата през 50-те години на миналия век във Велико-търновския край се създават и читалища като самостоятелна форма за широка на родна просвета. Първото градско читалище е открито в Свищов през 1856 г., а в с. Бяла черква през 1869 г. — първото селско читалище. Показани са интересни експонати — уставите на читалище „Надежда“ — Велико Търново и на читалище „Селска любов“ в с. Бяла черква.

Широко е отразено и развитието на женското движение, показана е дейността на видните общественички — Евгения Кисимова от Велико Търново и Елена Грънчарова от Горна Орховица.

Чрез много илюстрации и документи е отразена борбата за национална свобода — въстанията във Велико-търновския край, дейността на великия Апостол на свободата Васил Левски и неговия най-близък сподвижник отец Матей Преображенски, героичният път на четата на Панайот Хитов, на Филип Тотю, която води решително сражение в „Пусиата“ край село Вър-

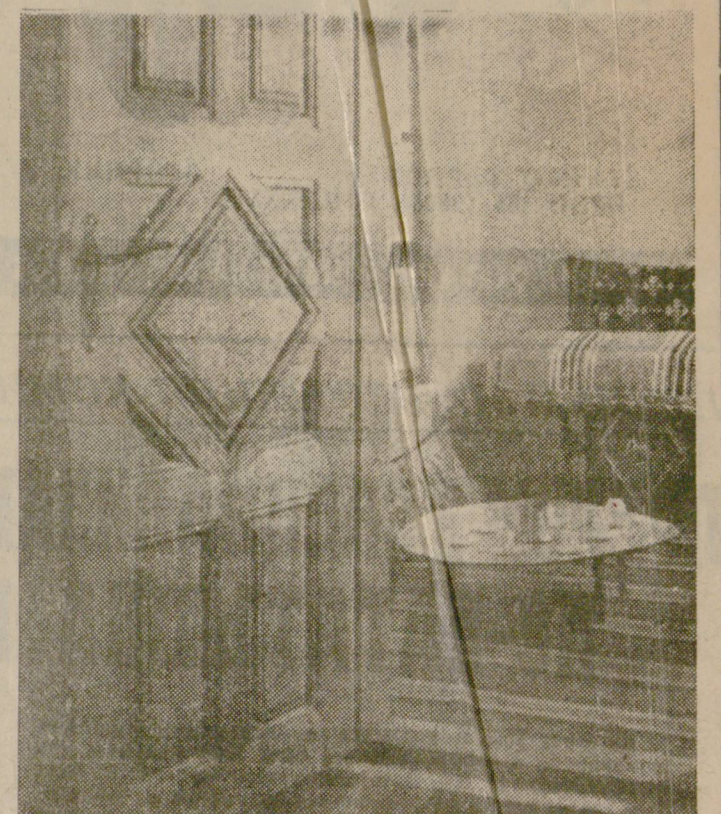
АРХИТЕКТУРА

Развитието на архитектурата през Възраждането е тясно свързано с големите икономически промени, които настъпват в Турската империя в средата на 18 век. Тези икономически промени създават условия за ново строителство, което достига небивал разцвет. За нуждите на занаятчиите и търговците започва усилено строителство на работилници, магазини, ханища, мостове, часовникови кули и др.

Материалното възможване на занаятчиите и търговците предизвиква строеж на нови жилища, нови не само по съдържание и размер, но и по форма. Наред със стария, произлиза от селското жилище тип, което сега пораста и се обогатява, се поражда нови по своята архитектурна концепция жилища, които да отговарят на променените битови нужди и социалното положение на новия стопанин. За да изтъкне своята икономическа мощ, той строи сега не само по-големи и по-удобни, но и по-представителни къщи.

Страницата е изготвена от Илия МАНЕВ със съдействието на н. с. Тодорка ДРАГАНОВА и другите сътрудници на отдела „Възраждане“ при Окръжния исторически музей. Снимки — Николай КАЧАРОВ.

Преди повече от 110 години, изваян под терзията на първия устабашия Фичето, брилянтът Николи хан блеснал с неповторима светлина в огърлицата на Янтра.

Градска гостна стая от 19 век.

ВАЖЕН КУЛТУРЕН И ТЪРГОВСКИ ЦЕНТЪР

Велико Търново като стара столица, естествена крепост и кръстопътен възел през епохата на Възраждането се издига като важен военно-административен, икономически, търговски и културен център. От края на XVIII в. до средата на XIX в. Велико Търново е голям град с около 30 000 жители и е един от важните търговски и занаятчийски центрове в Северна България. От цялата крайдунавска област, идвали търговци да пазаруват.

НОСИЯТА — БОГАТА И ПИЩНА

Възраждането се характеризира с богатата духовна и материална култура, която се проявява и в носите. Носията във Велико-търновския край е разнообразна и пищна. В нейното изтъняване и избродирване българската жена е оставила своя талант. С голяма вещина и търпение тя сама е приготвяла бонте, сама е прелила и тъкала зъбените, конопените и копринените материали, върху които дни и нощи е създавала хармонично съчетание на вземто с кройките на дрехата.

Тук са се носели два типа носии — сукмани и двупрестилчени.

И при двата типа отдолу се е носела бяла памучна, конопена или копринена, ръчно тъкана риза с богата бродерия по пазвите и полите. Сукманеното облекло във Велико-търновския край е разпространено предимно в балканските села Вонеща вода, Райковци, Раковци, Балван, Ново село, Ветренци и още в селата Ковчи и Бяла черква. Сукманеното облекло носи името си от връхната дреха, която жените обличат върху ризата и наричат обикнове но сукно, сукня, сукменик и др. То се състои от бяла шита риза, сукман, колан и престилка. Сукманът е без ръкави и се прави от чер или тъмносив домашно тъкан шаяк или сукно. Полите му са украсени с широка ивица от сатениран копринен плат или от разноцветни сукмени парчета, нашити по долния край на сукмана.

Двупрестилчното облекло е характерно за Павликенско, Свищовско и Горнооряховско. На риза се така, защото главните му съставни части през лятото са две престилки, които се опасват отпред и отзад на ризата, за да прикрият тялото от кръста надолу. Така съставеното облекло се допълва с тъкан колан или пояс, който се навива неколкостранно на горните ръбове на двете престилки. В празнични дни коланът е къс и завършва със сребърни или сedefени пафти. Задната престилка или както се нарича още пешимал или „карлянка“ е елемент от носията, който определя обликът ѝ. Пешималите се срещат най-често в тъмносив или чер цвят. В долния и долен край пешималът е с шарки от хоризонтални бели или черни ивици. Предната завеска или престилката е също ръчно тъкана от вълнена прежда, но богато оцветена и орнаментирана с геометрични и растителни орнаменти. В художествено отношение предната престилка винаги съответствува на цветовете на колана и на вземто на ризата. На главата се е слагала бяла ръчно тъкана забрадка, която в един случай е със същата шевия, както на ризата, а в други е на плетена ръчно и украсена с футури.

Мъжката носия се среща по-рядко, тъй като твърде рано е изчезнала, а достигналите до нас костюми са видоизменени. Характерни са потурите с гайтани, риза с бродерия и пояс. На главата се е слагал характерният калпак с овча кожа. На краката са се слагали навои от бял вълнен плат, превързани с черни коженя върви или са се обували с калцунци. За горна дреха е служел ямурлукът и абата.

РАЗЦВЕТ НА ЗАНАЯТИТЕ

През епохата на Възраждане то занаятите във В. Търново достигнали до пълен разцвет през средата на 19 век. Те били свързани с облеклото на хората, с нуждите на селското стопанство, с ежедневните и разпореждащи нужди на населението.

През средата на 19 век във Велико Търново имало 22 занаята, обединени в еснафски организации. Занаятчиите били

твърде заможни и отделяли големи суми за развитие на учебното дело. Те работели в работилници, дюкяни или в ханове.

Велико Търново е град, известен с хановите си, които в годините преди Освобождението нараснали на 70. Хановите служели за работилници на занаятчиите, за складиране на готовата продукция и за ношуване. В някои от тях имало гостилници.

Всеки хан носел името на съответния еснаф, който работел в него, или името на търговските пътища, които ношували там. Известни били абаджийският хан, терзийският, кожухарският, стаболоният, свързан с името на Капитан дядо Никола и въстанието му.

В някои от хановите били складираны търговски и занаятчийски стоки, където идвали търговци. Такъв е ханът Хаджи Николи.

Велико Търново е известен с имената на няколко видни търговски фирми, които са притежавали кантори, освен в земите на днешна България и в градовете на Турската империя и Западна Европа. Това е търговската фирма на Хаджи Миначо Хаджицазев, Хаджи Николи и Евстати Селвели. Тази фирма имала търговски кантори във Велико Търново, Русе, Свищов, Видин, Лайпциг, Виена и Цариград. Друг виден търновски търговец бил Хаджи Славчо Хаджиаскалев, първомайстор на кожухарския еснаф. Освен като майстор-кожухар той се занимавал и с търговия на кожи и имал търговски кантори във Виена и Лайпциг. Други

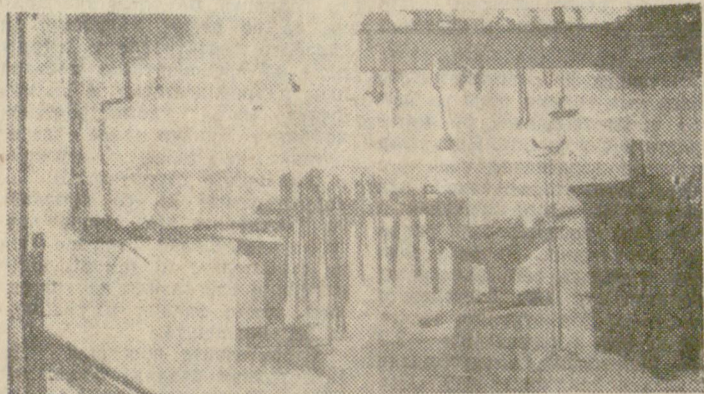
видни занаятчии и едновременно търговци били и Георги Кисимов, който търгувал с абаджийска стока, Никола Шишков, Стефан Михайлов и др. Много от търновските търговци притежавали фирми или разрешителни свободно да извършват търговията си в обширните територии на Турската империя.

Развитието във Велико Търново занаяти показват съществуването на масово стоково производство и широко развитие на материалните производствени сили.

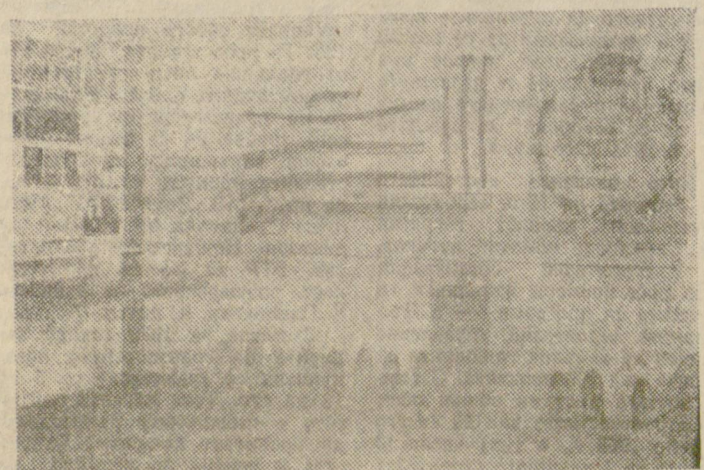
В общи линии и сред търновските занаятчии се очертава на чалният процес на капиталистическото развитие. Господството на турските феодални условия, безправното в политическия живот, липсата на средства за развитие на местната индустрия, както и засилената западноевропейска цивилизация не позволили на занаятчийската промишленост в Търново да се развие във фабрична.

Междимно звено между простите занаяти и едрата машинна индустрия е манифактурата, която във Велико Търново намира по-широко разпространение. Показател за манифактурата в града е по-големият брой на работилниците, увеличеното производство, което разчита на пазара, без да бъде използва на машинна техника.

Единствено копринарската промишленост, която не била обединена в еснафска организация, прераства във фабрична промишленост. Но тук решаваща роля има намесата на чуждестранния капитал.

Интериор от козашка работилница.

Част от експозицията, която отразява Национално-освободителната борба. Тук се намира знамето, с което търновци са посрещали княз Николай Николаевич главнокомандуващ Дунавската армия през време на Освободителната война, и звънецът на председателя на Първото Учредително събрание, състояло се през 1879 г. във Велико Търново.

КУЮМДЖИЙСТВО

Куюмджийските работели от злато и сребро различни накити — пръстени, обеци, вискулки. За църквите изработвали позлатени и посребрени обикви на икони, нимбове, кръстове и чаши.

КАЗАНДЖИЙСТВО

Казанджиите изработвали съдове за гайтанджиите, сапунджии, табаките и бръснарите. Те работели и съдове за домакински нужди. Много разпространен тогава обичай бил при сватба младоженците да се даряват с бакърите съдове. Бакърът бил купуван на кюлчета от Мала Азия, сетне бил внасян на листо в от Виена.

КОЖУХАРСТВО

Изработваните тук кожухарски изделия били известни в цялата османска империя. Само на Узанджовския панаир търновските кожухари продавали по 120 коли кожухарски изделия. Майсторите-кожухари изработвали различни видове кожуси. Кожухът е дреха, която влизала в прикрята на всяка млада будка.

АБАДЖИЙСТВО И ТЕРЗИЙСТВО

Този занаят е създаден с облеклото на хората. Най-голям разцвет абаджийският еснаф достигнал през Кримската война. Тогава в града имало 70 дюкяна за готова абаджийска стока. Редом с абаджийството се развива и терзийството. Терзийите изработвали горно и долно облекло от домашно тъкани платове: от памук, коноп, лен, вълна и сукно. Те шиели антери, халати, кафтани, салтамарки, джупета, а за турското население — фереджета, сани и яшмаци.

ПАПУКЧИЙСТВО

Папукчиите са изработвали шити чехли, кундури, по сетне лачени пантофи. През втората половина на 19 век в града имало цяла папукчийска чаршия с 20 дюкяна, в които лено-кожно работели няколко души работници.

ДПЗХ „Трифон Саралиев“ — Велико Търново

ПРЕДПРИЯТИЕТО ПРОИЗВЕЖДА И ПРЕДЛАГА НА СВОИТЕ КЛИЕНТИ ВИСОКО РЕНОМИРАНИТЕ

БЕЛИ И ТИПОВИ БРАШНА,

ГРИС И ТРИЦИ,

ПШЕНИЧЕНО НИШЕСТЕ, ПЪРВО КАЧЕСТВО, ЗА ПРОИЗВОДСТВО НА ЛОКУМ,

ПШЕНИЧЕНО НИШЕСТЕ, ВТОРО КАЧЕСТВО ЗА АПРИТУРА НА ФИНИ ПАМУЧНИ ТЪКАНИ,

ДЕСЕРТНО НИШЕСТЕ С РАЗЛИЧНИ АРОМАТИ.

ПРЕДПРИЯТИЕТО ИЗКУПУВА ВСИЧКИ ВИДОВЕ ЗЪРНЕНИ ХРАНИ, ВАРИВА И МАСЛОДАЙНИ СЕМЕНА.

АДМИНИСТРАТИВНОТО, ПАРТИЙНОТО ПРОФСЪЮЗНОТО И КОМСОМОЛСКОТО РЪКОВОДСТВО

ЧЕСТИТЯТ НОВАТА 1970 ГОДИНА

НА ЦЕЛИЯ ТРУДОВ КОЛЕКТИВ И НА МНОГООБРОЙНИТЕ СИ КЛИЕНТИ. ЖЕЛАЯТ ИМ ЗДРАВЕ, ЩАСТИ И ВЕСЕЛО ПРЕКАРВАНЕ НА ПРАЗНИКА!

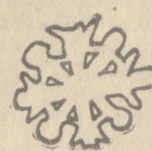

ЕТЗ „Янтра“ — Горна Оряховица

По случай Новата 1970 година административно то ръководство, партийното бюро, профкомитетът и комитетът на ДКМС поздравяват целия трудов колектив и многобройните си клиенти.

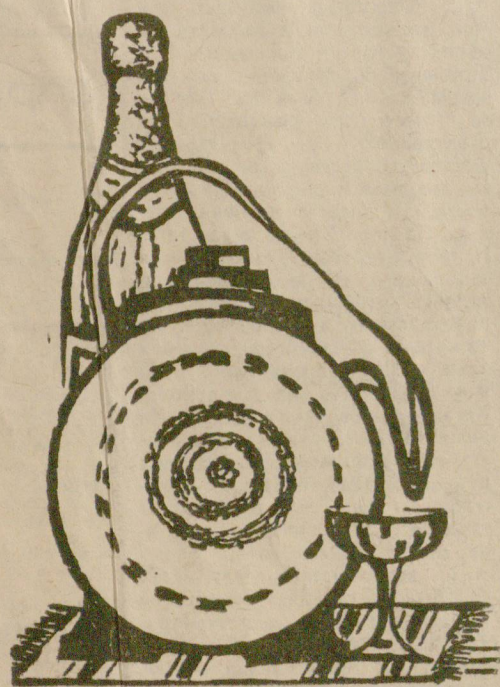
Пожелаваме на всички здраве и още по-големи успехи в борбата за подобряване на качеството, за прослава на търговската марка и социалистическата ни Родина през Новата година.

ДА Е МИРНА
И ЩАСТЛИВА 1970 ГОДИНА!

ОКРЪЖЕН КООПЕРАТИВЕН СЪЮЗ — ВЕЛИКО ТЪРНОВО

За тружениците от кооперативните стопанства и потребителните кооперации в окръга 1969 година бе година на подем и нови дела в стопанския, в обществения и в културния живот. Тя бе уверена крачка към още по-светли бъднини. През многобройните и юбилейни дни хората от двете братски кооперативни организации вложиха всичките си сили и знания, целия си ентузиазъм и опит, за да произведат повече от минала

година — пшеница, царевича и ечемик, повече зеленчуци и плодове, месо, теляк и яйца.

В областта на кооперативната търговия, която осъществява близо половина от стокооборота на дребно в окръга, постигнати успехи в комплексното абляване на населението, в обзавеждане на магазините и в широкото развитие на новите форми на търговията — обслужването, бранширането зареже не на търговската мрежа.

Стокооборотът на едро в размер 58 м. лева ще бъде преизпълнен с 2 млн., стокооборотът в търговията на дребно общественото хранене — 98 млн. лева ще бъде изпълнен 100 на сто.

Кооперативната промишленост, която ма около 6 на сто от общата промишлена продукция на окръга, преизпълни своя програма за 1969 г.

За всички тези хубави успехи, за голямо усърдие, за неуморната им дейност, окръжният комитет на Окръжния кооперативен съюз отправя най-сърдечни и новогодишни поздравии на всички кооператорки и кооператори, механизатори, специалисти, на работниците от кооперативната търговия, общественото хранене, кооперативната промишленост и издателната дейност!

Желае им крепко здраве, много радостни дни и високи трудови успехи през НОВАТА 1970 ГОДИНА!

ка ви бъде

честита, другари!

ИЗПЪЛНИТЕЛЕН КОМИТЕТ
ОКРЪЖНИЯ КООПЕРАТИВЕН
СЪЮЗ —
ВЕЛИКО ТЪРНОВО

ДИНАДЕСЕТ ПОБЕДНИ ГОДИНИ ЗА КУБА СПОРТЪТ В ГОДИНАТА, КОЯТО СИ ОТИВА

Векове наред кубинският народ се бори срещу най-различни поробители, нашественици и потисници. Селяните вдигаха въстания, ратите се бунтуваха, но животът им ставаше все по-тежък. След всяко надигане разправията биваха жестоки — хората избивани или прогонвани от родните места, земите запустяваха. Често това водеше до липса на работна ръка, тогава докарваха роби от другаде и върху изстрадалата кубинска земя се засилваше нечовешката експлоатация...

В революционното движение навлизаха работници и селяни, служещи в патристични студенти, мъже и жени. Движението се разрасна и на 1 януари 1959 година старият диктатор Батиста и закриляните от него богаташи избягаха. Народът стана единствен и пълновластен господар на страната.

Първата социалистическа държава на западното полутобюлавонна живота си с решителни революционни преобразования: създадена бяха народни органи на управление и за защита на социалистическия строй, народна милиция, в която влизаха цялото възрастно мъжко население. Кубинската комунистическа партия стана ръководна и организираща сила на обществото.

Извършените две аграрни реформи дадоха отгледата от едните земи-делаци земя на кубинските селяни. Организиран бяха много държавни стопанства.

Нуждата от жилища за селяните беше крещища. Жалките колиби биваха замествани с нови добре уредени и благоустроени домове. 25 000 селски семейства вече имат нови жилища. Възникнаха 320 нови селща. В градовете жилищата на богатите и на изгубилите капитал бяха предадени на кубинските работници и служещи. За преодоляване на жилищната криза и в градовете се разгръна грандиозно жилищно строителство.

Национализирани бяха банките, предприятията за захарна промишленост и мините. Горите и подземните богатства станаха собственост на държавата. С помощта на социалистическите страни Куба започна да се индустриализира. От Съветския съюз, Полша, Унгария, България и ГДР пристигаха цели заводи, машини в съоръжения, полувфабрикати в суровини — петрол, строителни материали пр. Дойдоха и голям брой специалисти — инженери, лекари, агрономи.

Днес Куба се бори през 1970 година да произведе 10 милиона тона захар. За 11 години тя вече получи 80 процента повече електроенергия, 20 пъти повече стомана, няколко пъти повече никел в сравнение с 1958 година.

Едновременно с големите революционни преобразования се поде и акция за ограмотяване на населението. Историата на Куба, пък и на всяка друга латиноамериканска държава, не познава подобен поход, в който участваха 300 000 младежи и

учители. Те проникнаха във всяко кътче на кубинската земя. И днес всички кубинци над 6 години знаят да четат и пишат.

Свободата дойде и с пълното премахване на расовата дискриминация, с построяването на нови училища и болници, театри и игрища. Свободата дойде с широкото развитие на културата и изкуството...

Днес под закрилата на мощната социалистическа общност Куба уверено върви напред към своето светло бъдеще.

Р. ЯНОВСКА

НА СНИМКАТА:
В стопанството „Кубино-българска дружба“ което се намира на 35 км от Хаваи, работят български специалисти. Под тяхно ръководство около 400 селскостопански работници отглеждат краставици, домати и други зеленчуци.

Прелом в специализацията и концентрацията на производството, по-нататъшна интензификация на всички отрасли

(Продължение от 1 стр.)

на концентрацията на автомобилния транспорт и товарите в по-малък брой гари и индустриални клонове.

Спирайки се на резултатите в селското стопанство и задачите за 1970 година, другарят Костов подчерта, че в изпълнение решенията на пленумите по ефективността на капиталните вложения, рентабилността в животновъдството и по техническия прогрес, независимо от щетите, причинени от засушаването и градушките — през 1969 г. произведена в повече по отношение на 1968 г. селско-стопанска продукция за около 13 млн. лв. На правена е решителна стъпка към концентрацията в зеленчуковото производство и внедряването на промишлени методи в зърнопроизводството. В резултат на мерките, които наредбата Окръжният комитет на БКП след речта на др. Тодор Живков пред механизаторите в Плевен и укаванията му пред окръжната партийна конференция, в окръга се разгръна широка работа за внедряване на промишлени методи в селското стопанство. Опитът от експериментирания на модели на научна организация на производството — труда и управлението в кооперативите в Полски Тръмбеш, Ресен, Обединение и други вече беше обобщен на неотлажената окръжна среща. С най-големи предимства се налага моделът на бригадата „Юрий Гагарин“ в Полски Тръмбеш. Той осигурява най-висока обществена производителност на труда и най-висока себестойност на продукцията, успешно решава въпросите на вътрешно-стопанската концентрация и специализация и помага за заличаване границите между селшата, обединени в една кооператива.

С разчетите по плана за 1970

година селското стопанство в окръга осигурява изпълнението на петата петилетка по обем на продукцията, по производителност на труда и по средни добиви от повечето култури.

С изпълнението на плана за изтичащата година и 1970 година — каза в заключение другарят Костов — промишлеността в окръга се утвърждава като отделна отрасъл, изменя се нейната структура в полза на машиностроенето и химията. Окръгът все повече се превръща в район с развита промишленост и високо механизирано селско стопанство. Сега цялата организаторска и политическа работа на партийните организации и стопанските ръководства следва да се на същия път, превръщане в живота решенията на Юлския и Септемврийския пленум на ЦК на БКП за прелом в специализацията и концентрацията на производството, по-нататъшната интензификация на всички отрасли. Под ръководството и контрола на Окръжния комитет, градските, общинските и заводските партийни комитети до края на януари да извършат анализ на равнището на концентрацията на производството във всички предприятия и стопански организации. На основата на изградените концепции на стопанските обединения активен да участват при определяне специализацията и концентрацията на производството в самите предприятия в системата на съответните подотрасъли и отрасли. Решително да се ускори процесът на модернизацията, механизацията и комплексната автоматизация, като с помощта на научните институти и висшите учебни заведения се разработят комплексни планове за усъвършенстване организацията на производството и управлението. Партийните и стопанските ръководства на Раднозавода, Държавни захарни заводи, Химкомбината и Окръжния кооперативен съюз, които са включени в програмата на Министерския съвет като структуро-определящи предприятия за изграждане на системи за управление и внедряване на комплексна автоматизация на производството с използване на електронно-изчислителна техника, да започнат спомощни на специалисти от съответните институти и ведомствата организирана подготовителна работа. В останалите предприятия до края на първото полугодие да се оформят предложения и концепции и се разработят съответни планове. Особено внимание да се обърне на внедряването на саратовската система за

бездефектна продукция и осъществяването на мероприятията за създаване на модели на научна организация на производството, труда и управлението.

По доклада станаха оживени разисквания. Изказаха се първите секретари на градските партийни комитети Николай Цонев — В. Търново, Николай Василев — Павликени, Георги Попов — Горна Оряховица, секретарят на Общинския комитет на БКП в Полски Сеновец Колю Азгоров, председателят на ОКС Стефан Петров, началникът на Държавното строително управление инж. Ангел Шишков и председателят на Окръжния съвет на профсъюзите Иван Златев. Те разказаха за инициативите, осъществени от трудовите колективи за изпълнение на плана за 1969 г. и за подготовката за новия план. Др. Иван Златев отдели особено внимание на въпросите за социалистическото съревнование и мястото на стопанския ръководител в неговото организиране.

Вземайки отношение към повдигнатите въпроси в изказванията др. Йордан Костов обърнал изключително внимание на ролята на партийните и стопанските ръководители в решаване на задачите в градовете, общините и предприятията. Той отправил критични бележки към ония ръководители, които се опирали на неизпълнението на задачите, отнасящи се до централни ведомства. Нужно е, каза той, всеки партийни и стопански деец да проявява изключителна инициатива и настойчивост и да не оставя нито един въпрос нерешен от по-горестоящите органи и ведомства, но при всички обстоятелства планът да бъде изпълнен. В заключение той си слово първият секретар на Окръжния комитет отново припомни големите задачи в строителството и препоръча всяко ръководство да обсъди изцяло този проблем и осигури изпълнението на строителната програма. Вниманието да се съсредоточи към онези предприятия и заводи, които все вълизат в експлоатация. За тях още отсега да се подготвят ръководни и изпълнителски кадри, за да заработят с пълен капацитет още от първия ден. На края той говори за някои слабости в културата на земеделието и призова селскостопанските дейци през 1970 г. да направят решителни изменения в това отношение.

СП „КУЛТУРЕН ОТ ЛИХ“ — ВЕЛИКО ТЪРНОВО

Административното, партийното и профсъюзното ръководство

ЧЕСТИТИЯТ
Новата 1970 година на всички работници и служители и на многобройните си клиенти, като им желаят здраве и щастие в личния и обществен живот.

Текат последните дни на 1969 година. За целия наш народ тя ще остане забележителна. Защото бие годината на четвъртвековния юбилей на свободата.

Паметна ще остане тя и за всички физкултурни ръководители, дейтели, специалисти, физкултурници и спортисти. Много и разнообразни, изпълнени с емоции и напрежение, бяха проявите, в които участваха младежите и девойките от учебните заведения, предприятия и учреждения, от плодородните кооперативни поля. Най-голямата, най-значимата — това бе заключителният етап на Третата републиканска спартакиада, светена на 25-годишнината на социалистическата революция в България. В различните епизоди на спартакиадата в окръга участваха близо 100 000 души. Физкултурните дружества и колективите устроиха повече от 12 000 състезания с над 152 000 участници.

Плодоносна за нас бе тя и областта на спортното майсторство. През юбилейните дни нашите спортисти записаха повече от 100 поправки на окръжния и 9 на републикански рекорди. На финалните състезания о спартакиадата за сборните отбори на окръгите за мъже, жени, юноши и девойки, юноши и пионерки, в съревнование между работническите и селските колективи спечелиха 21 сребърни, 26 бронзови, 71 отличиха се със своето май-

сторство Иван Шавов, Ламбо Димитров, Никола Минчев, Иван Лазаров по свободна борба, Иван Павлов, Светла Златева, Иванка Христова, Димитър Абалжиев, Ангел Денев по лека атлетика, Бейхан Чакъров, Иван Стефанов, Бонка Апостолова, Йонка Ангелова, Енчо Петров, Георги Попов по спортна гимнастика, Грета Ганчева — художествена гимнастика и още много други.

През юбилейната година представителният отбор по футбол на физкултурно дружество „Етър“ завоюва правото да се състезава в групата на майсторите. Много радост ни донесоха четирейборците на училище „Димитър Благоев“, Свишов, които за пети пореден път представиха достойно нашата страна в международните състезания за купата на дружбата, като се класираха на второ място непосредствено след домакините — отбора на Съветския съюз. Дълга е още редицата на успехите, с които изпращаме 1969 година. Зад тях ние виждаме неуморния труд на такива изтъкнати треньори и учители като майстора на спорта Йордан Томов, Стефан Бурнев, Желю Замфиров, Иван Костурков, Бейхан Чакъров, Михаил Абалжиев, Димитър Димитров, Стефан Ангелов, Гинка Балъкова, Ангелина Иванова, Радослав Киров, отчитаме приноса на десетките и стотиците обществени дейтели и студенти, голямата помощ, която ни оказват партийните комитети, Комсомолът и цялата общественост от

През 1969 година Светла Златева бе лекоатлетка, която провалява редица си град Горна Оряховица и Великотърновски окръг. Тя се класира на трето място на Балканският крос в Скопие, излезе победителка на международния турнир в Атина в дисциплината 400 м, гладко бягане (жени) и постигна нов републикански рекорд. Не побеждавана в България, Светла Златева на няколко пъти покри майсторската норма и заслужено се окичи с високото звание „Майстор на спорта по лека атлетика“.

Спортиста 1969 година постави пред нас и редица проблеми. На първо място трябва да отбележим големите изисквания, които са посочени в речта на др. Тодор Живков при тържественото откриване на заключителния етап на Третата републиканска спартакиада и в редицата на Политбюро на ЦК на БКП от 2 септември т. г.

В тези забележителни за развитието на физкултурното движение у нас документи се поставя задачата в близките 5-6 години да извършим поврат в масовизирането на спорта и повишаване на спортното майсторство.

Сега усиленията на Окръжния съвет на БСФС, на физкултурните дружества и колективите са насочени към масовизирането на основните спортове — лека атлетика, спортна гимнастика, плуване и борба.

Редица дружества, секции и колективи пристъпиха и към практическо решаване на тези задачи. Едно от големите мероприятия е окръжната спортнотурнистическа лениниада, посветена на 100-годишнината от рождението на Ленин. За първото тримесечие на следващата година е предвиден съвместен пленум на ОС на БСФС, ОК на ДКМС и ОСПС, който ще утвърди перспективния програма на работата в следващите 5-6 години в светлината на решението на Политбюро на ЦК на БКП.

И през 1970 година основните сили на органите на БСФС ще бъдат насочени към още по-успешно решаване въпросите на спортното майсторство. Задачата ни е отборите на физкултурните дружества обобщено да се подготвят за преглед на спортното майсторство. На по-високо равнище да се организира учебно-тренировъчния процес, повече наши спортисти да заемат място в националните отбори.

Следващата година нашият окръг е домакин на заключителния етап на XVIII пионерски игри. За успешно представяне се подготвят всички училища.

Много работа предстои по изграждане на материалната база. Ще започне строителството на най-крупния обект „Учебно-спортен център“ с 5 салона и закрита лекоатлетическа писта на стадиона във Велико Търново.

Нека 1970 година бъде още по-плодоносна!

Кръстю КАМБУРОВ
председател на Окръжния съвет на БСФС

справочник

ТЕЛЕВИЗИЯ
ВТОРНИК — 30. XII.

8.00 — Новини; 18.10 — „Странните обичаята“; 18.50 — Реклами; 19.00 — „Планетата на свободата“ — документален филм; 19.30 — Изкуство и критика; 19.50 — Проксмет театър в драма — 1969 г.; 20.00 — Лека нощ, деца; 20.30 — По света и у нас; 20.30 — „Ултра-Гургу“ — документален филм; 21.00 — „Усмивки се на сесела“ — съветски филм; 21.30 — филм; 22.10 Новини; 22.30 — Полапаване: концерт на бобо „Реклама“.

СРЯДА — 31. XII.

13.00 — Новини; 18.10 — ТТ за днешната „Момче и вятър“; 19.00 — „Годината и съветът“; 19.35 — Масови песни; 19.50 — Хуба и дедал; 20.20 — Лека нощ, деца; 20.30 — По света и у нас; 21.00 — Празник на новогодишната програма; 21.30 — Край.

ЧЕТВЪРЪК — 1. I.

16.30 — Новини; 16.40 — „Крилатата волюта конче“; 17.05 — Телевизионен филм за деца; 17.35 — Телевизионен филм: 17.45 — „Мемингата, кълъп и мечки“ — съветски филм-баул; 18.45 — „Семена в брадвите и Нощта народна музика“; 19.25 — Едно национален празник на Куба — едноименен филм; 19.50 — Лека нощ, деца; 20.00 — По света и у нас; 20.30 — „Неуловните отблъскания“ — съветски игрален филм; 21.35 — Празник на новогодишната програма в новогодишния ползвателски отблъскания; 22.15 — Новини.

Ангел ВЕЛИКОВ